

Datum vydání:
1. června 2012
Číslo:
1/2012
Ročník:
1
Cena:
10,- Kč

Nejdůležitější body:

- Paní učitelko, mně se chce a už to nevydržím - strana 5
- Pochvala redaktorům - strana 4
- Jaká je reakce rodičů na naše výsledky ve škole? - strana 8
- Planeta Země 3000 Čína - strana 10

Uvnitř tohoto vydání:

Škola naruby	1 - 3
O úspěších je třeba vědět	3
Zmrzlé rozhovory (lyžařský výcvik v Bedřichově)	7
Recenze knihy, filmy, divadla	8
Čím jednou budu	9
Stokrát a po každé jinak	11
Redakční PEL - MEL	13
Fotografie ze školních akcí	14
Přídavek	15 - 16

1ednička

ŠKOLNÍ ČASOPIS ŽÁKŮ 1. ZŠ RAKOVNÍK

Okolí školy v novém

Několikaměsíční stavební práce, při kterých se naše škola doslova otřásala v základech, na konci dubna skončily. Školní prostranství září novotou, cesta do školy je hned o něco veselejší. Jak je vidět z „retro fotky“, schodiště uprostřed ochozu už tu v minulosti bylo. (red: fotografie: školní archiv)

ŠKOLA NARUBY

Vstávání deset minut před začátkem výuky mě nijak neodradilo, naopak mi ještě více přidalo elánu a já nemusel nad ničím přemýšlet. Běžící po školní budově uslyšel jsem nemilosrdné poslední zvonění na první vyučovací hodinu. Zrychlil jsem.

Zvonek ustal a já klepal na dveře učebny 3. třídy - hlavně abych nepřišel pozdě, poprvé v životě v roli kantora a hned pozdní příchod...

Paní učitelka Pazáková mi otevřela dveře a vstřícně pravila, že jdu včas. Oddychl jsem si - tak to by tedy bylo. Pozdravil jsem se s dětmi, představil se a odložil batoh na stolek. První okamžiky jsem byl nejistý a každíčký doušek sebevědomí bych vítal s otevřenou náručí.

Prohledával jsem učebnice, jelikož jsem zapomněl, do které jsem si předchozí den uložil obálku s vyjmenovanými slovy. Netrvalo dlouho a našel jsem ji. Obcházel jsem žáky a každý mi sdělil své jméno. Byla to spíše formalita, neboť jsem si nezapamatoval ani jednoho z nich, snad jen, že do třídy chodí tři Jirkové.

Vysvětlil jsem Pantomimu - hru, při které jsem vyvolával žáky, ti chodili k tabuli, vylosovali si vy-

jmenované slovo a jejich úkolem bylo jej nějakým způsobem vyjádřit bez použití mluvy. Šlo to těm prckům dobře, až jsem byl překvapen. Občas někdo potřeboval mou pomoc, ale společně už jsme žádný problém neměli.

Po dvaceti minutách jsme hru změnili. Předčítal jsem různá slova, a když bylo vyjmenované, žáci si museli hbitě stoupnout. Tento úkol se dařil všem ještě lépe. Dále jsem chtěl, aby všichni napsali krátký příběh na nějaké vyjmenované slovo, například býk. Tehdy se ukázalo, kdo jaký je. Někdo byl se svými úkolem hotov za minutu, jiní psali dlouhých deset minut a překročili tak i čas, který jsem dal navíc, aby ti rychlejší mohli ke svému příběhu přidat i nějakou ilustraci. Jejich práce byly moc hezké, jeden příběh mě opravdu dojal, jelikož byl o přátelství.

V chlapcově sešitě stálo: *Byl jednou jeden býk, který neměl žádné kama-*

rády. Jednoho dne ale otevřel oči a uviděl, co bylo doposud v mlze - kamarády. Byli tam a jsou. Stačilo se jen pořádně rozhlédnout.

Čas se ohlásil tím, že zazvonilo. Stačil jsem ještě dětem sdělit, že se uvidíme znovu na hodině čtení a překvapil mě velký jásot.

Myslím, že být učitelem žádá mnohem víc, nežli pouhé vědomosti. Chce to kuráž, odhodlání a hlavně chuť pracovat s dětmi a vnímat je. A to nejdůležitější - zaujmout je a vytvořit si přirozený respekt. (K. Chudoba, 9. B, 15 let)

Celoškolní projekt Škola naruby se konal u příležitosti Dne učitelů ve středu 28. března. Více o něm na straně 2.

Fotografie: školní archiv

ŠKOLA NARUBY

STŘÍPKY Z VÝUKY

jak je zaznamenaly Kristýna Jelínková a Veronika Bayerová.

1. hodina, I. B, čeština, učitelka: Monika Justinová

Paní učitelka Rojíková mi hned po příchodu řekla, že Monika učí moc hezky, děti dávají pozor a moc je baví hodina. A skutečně tomu tak bylo.

1. hodina, VIII. A a VIII. B, angličtina, učitelka: Veronika Bayerová

Nejdříve jsme hledali protiklady k anglickým slovíčkům např.: dead - alive, lady - gentleman, kdo našel, dostal bod. Pak následovali přesmyčky, ze kterých jsme ve dvojicích tvořili slovíčka. Jazykolamu se "S" jsme se nevyhnuli a doslova jsme si všichni zamotali jazyk. Opět následovali přesmyčky, jež jsme překládali. Byla to menší pauza před dalším jazykolamem, tentokrát na "B". "Zbývá nám už jen pět minut, tak bychom si mohli zahrát šibenici," řekla Verča. Nestačila jsem se ani vzpamatovat a zvonilo na konec hodiny. Byla to super hodina!

2. hodina, I. B, matematika, učitel: Petr Bidrman

"Tak děti, teď vám budu ukazovat kartičky, na kterých bude příklad a kdo ho bude vědět, ten se přihlásí." Děti byly opravdu šikovné a všechny ruce byly nahoře. Petr se po chvíli rozhodl dát těžší příklady a za ně něco na mlsání. Na řadu přišla i učebnice. Děti zářily. Paní učitelka Rojíková Petra moc chválila. Nakonec jsem se potichoučku vytratila za další třídu.

2. hodina, I. A, matematika, učitelka: Markéta Jeremiasová

Posunula jsem se o jedno patro nahoru a i druzí prvňáčkové počítali. Tentokrát učitelka využila i tabuli. Děti sčítaly a odčítaly s metry. Pracovali i s učebnicí. Paní učitelce se nápad líbil. "Můžu si alespoň udělat třídní věci." Směje se paní učitelka Ledvinová.

3. hodina, VIII. B, matematika, učitel: Jaroslav Borský

Na rozcvičku jsme si stoupli a kdo věděl vzoreček, mohl si sednout. "Teď si budeme procvičovat rovnice" řekl Jára, který skoro nebyl slyšet přes hlasité "ach jo". Ale nakonec jsme byli rádi, že jsme si procvičili skoro novou látku. Nakonec nám Jára vysvětlil ještě další druh rovnic.

3. hodina, VII. B, matematika, učitel: Radek Tvrz

"Tohle už jste brali, navíc je to lehký příklad," slyším, když otevřu dveře, kde sedmákům vysvětluje rozdíl mezi přímou a nepřímou úměrou v trojčlence. "Já mám trému, omlouvám se," říká Radek, který se právě spletl. "Teď se vrhneme na novou látku a tou jsou procenta. Setkali jste se s nimi už někdy?" zeptá se. "V obchodech," shodnou se žáci a tak se Radek pustí do dalšího vysvětlování.

3. hodina, II. třída, matematika, učitelka: Kristýna Štěpková

Kristýna si s druháčky poradila použitím interaktivní tabule. Děti se hlásí a jsou velmi šikovné. Děti si mezi sebou napovídají a občas poradí i paní učitelka.

3. hodina, III. třída, angličtina, učitel: Patrik Brabec

Když jsem přišla do třídy, děti hrály anglickou šibenici. "Je to apple," radují se, že uhádly. Paní učitelka dětem občas poradí. Žáci i pan učitel jsou opravdu šikovní.:

Pokračování na straně 3

2. hodina, III. třída, matematika, učitelka: Aneta Jurová

Aneta Jurová učí ve třetí třídě matematiku. Hned na začátku nastává malé opakování násobilky. Všichni žáci se snaží, učitelka Anetka se líbí. I přes malé nedokonalosti, že žáci odpovídají i na dotazy k učivu, které se ještě neučili (tak třeba krásné tři minus čtyři), probíhá hodina naprosto ukázkově. Žáci zaujatě pozorují "paní učitelku" a odpovídají. V soutěži na násobilku získává nejrychlejší holčička sladkou odměnu, která všechny motivuje ještě k lepším výkonům. Občas se ozývá tiché počítání a hned poté letí ruce nahoru. Následuje cvičení na tabuli, které dává žákům pěkně zabrat. I přesto se snaží z plných sil. Celá hodina probíhá příjemně a stále usměvavá "paní učitelka Aneta" si ji také vyloženě užívá.

O ÚSPĚSÍCH JE TŘEBA VĚDĚT

Silový čtyřboj 2012

Silový čtyřboj se konal v úterý 27. března 2012 v tělocvičně Základní školy v Lužné.

Už při ranním srazu byla na všech patrná značná nervozita a myslím, že oprávněně. Přeci jen jde o reprezentaci naší školy.

Konkurence byla vysoká. Sice jsme minulý rok získaly stříbro, ale to jsme byly ve skupině mladších dívek. Tento rok jsme byly ve skupině starších dívek. Soupeřky tedy byly také starší, tím pádem i silnější.

Naše první stanoviště byl šplh. V tom jsme opravdu zazářily. Byly jsme dokonce i rychlejší než při tréninku této disciplíny u nás ve škole, a to tyč byla ještě o dost vyšší.

Dále následoval trojskok a můj nepříliš oblíbený hod medicinbalem. Já osobně jsem hodila snad nejméně ze všech zúčastněných dívek. To jediné mi ze všech čtyř disciplín dělá skutečně velké problémy.

A pak tu byly sedy - lehy. Den před čtyřbojem, tedy v pondělí, jsme trénovaly v tělocvičně, takže většinu z nás vše bolelo. Navzdory tomu si myslím, že jsme nemohly dopadnout lépe.

Konkurence byla opravdu veliká a my jsme obhájily 2. místo.

Mladší žáci dokonce ve své kategorii zvítězili a neztratili se ani starší žáci, kteří skončili třetí.

Už se těším na příští rok.

M. Jankovcová, 8. B, 13 let

Dětská PORTA 2012

Dětská PORTA 2012

Ve středu 11. dubna 2012 se v DDM Rakovník uskutečnila tradiční Dětská Porta. Už na začátku mě překvapil počet soutěžících, v průměru bylo ve třech kategoriích deset účastníků. Naši školu reprezentovaly K. Štěpková, E. Kočková, N. Kadlíková, K. Jelínková a M. Jeremiasová.

Osobně jsem trému nepocítovala, možná i díky podpoře rodičů, učitelů a kamarádů.

V porotě zasedli Václav Tvrdý, vedoucí oddílu trubačů, Zdeňka Kapounová ze ZUŠ Rakovník, Miroslava Donátová a Alena Holá z DDM, soutěž organizovala Marie Círová.

Po první kategorii přišel první velký úspěch pro naši školu v kategorii druhé, ve které soutěžili žáci šestého a sedmého ročníku. A hned dvojitý, když druhou příčku obsadila K. Štěpková a třetí skončila N. Kadlíková.

Ve třetí kategorii přišel pro naši školu největší úspěch. Zasloužila se o něj vítězství K. Jelínková, která porazila zpěvačky z novostrašecké základní školy.

Zastoupení jsme měli také v kategorii souborů. Čest školy hájily děti z kytarového kroužku pod vedením Z. Ledvinové. Na uskupení pořadajícího DDM sice nestačily, ale i tak se za svůj výkon rozhodně nemusely stydět.

K. Jelínková, 8. B, 14 let

Fotografie: školní archiv

POCHVALA REDAKTORŮM

JAK UŽ TO V ŽIVOTĚ CHODÍVÁ, RŮZNÍ LIDÉ SE K PRÁCI STAVÍ RŮZNĚ. NĚKDO UDĚLÁ JENOM TO, CO SE PO NĚM ŽÁDÁ, JINÝ JE PŘÍKLADEM TAHOUNA, KTERÝ ZVLÁDNE UDĚLAT PRÁCE ZA DVA. REDAKČNÍ RADA MÁ SEDM ČLENŮ, OVŠEM I PRO NĚ PLATÍ VÝŠE ŘEČENÉ. OSOBNĚ BYCH TUDÍŽ VELICE RÁD VYZDVIHL AKTIVNÍ A INICIATIVNÍ PŘÍSTUP K PLNĚNÍ ÚKOLŮ DVOU REDAKTORŮK - V. BAYEROVÉ A K. JELÍNKOVÉ. OBĚ SI ZASLOUŽÍ VELKOU POCHVALU. (K. FOLBER, ČLEN REDAKČNÍ RADY ZA PEDAGOGICKÉ PRACOVNÍKY).

Čtyři z jednoho města

Ve středu 9. 5. se ve sportovní hale v Rakovníku konal první ročník soutěže Čtyři z jednoho s DDM. Název Čtyři z jednoho napovídal počtu soutěžících škol z jednoho města, v tomto případě z Rakovníka. Každé družstvo mělo jinou barvu. My jsme byli modří, podle barev našich triček. Soutěž vypukla o půl desáté. Začínali jsme výběrem otázky. Po dlouhém přemýšlení jsme si vybrali téma Večerníček. Témat bylo celkem pět. Večerníček, ze života společnosti, zdravotěda, příroda a historie. Náš tým si velmi oblíbil zdravotědu a večerníček. Ovšem, kdo si myslí, že soutěž byla pouze vědomostní, ten se mýlí! Po kole vědomostním přišel totiž na řadu závod v ploutvích. Úkolem bylo běžet v ploutvích pro víčko od pet lahve v barvě týmu. V tomto kole jsme vyhráli a získali tak bodový náskok před ostatními družstvy. Na řadu přišli také učitelé, za nás to byl pan učitel Robert Chytrý. Namotávání autíček mu moc nešlo, ale přeci jen nějaké body získal. Dalším úkolem pro učitele bylo skládání znaku města, které nakonec neminulo ani nás. Ve složitém skládání jsme byli druhí. Přišel odpočinek v podobě vystoupení tanečního kroužku Lentilky, kde zatančila i děvčata z naší školy. Po pár dalších vědomostních kolech přišel sport. Každý z týmu, včetně pana učitele, se pokusil trefit míč do basketbalového koše. Nakonec jsme získali pouhý bod. Diváky basketbalový koš neminul. Moderátor vybral za každou školu jednoho reprezentanta, který se těžký úkol pokusil splnit. Nám Vašek hodil dva koše a tak i dva body. Následoval další tanec, ale už modernější, zatancovala ho skupina Lincejs crew, kde tancovala další žákyně školy Niky. Opět nás čekala vědomostní kola, kde jsme bojovali o první místo. Učitelé získali možnost získat další bod pro tým čicháním. Se zavázanýma očima čichali ke sklenici, v níž byla ukryta vůně. Pan učitel Chytrý nám vybojoval pět bodů. Po dlouhém zápasu jsme vybojovali krásné druhé místo, několik odměn a vstup do solné jeskyně. Organizace soutěže se mi moc líbila. (K. Jelínková, 8. B)

L	E	T	A	D	L	O	P
R	Á	P	E	T	R	Z	D
T	R	A	B	A	N	T	A
A	N	N	A	N	I	N	K
U	Y	E	V	E	L	S	R
T	E	N	B	K	O	Š	O
O	L	K	Í	A	Ď	Ž	T
R	P	A	K	L	Í	!	O
K	E	D	Í	V	D	E	M

OSMISMĚRKA

Návod na řešení: Najděte uvedená slova v osmisměrce. Po jejich vyškrtání zbyde několik písmen, která napište za sebou, přečtením z levé strany získáte tajenku. Náповěda k tajence: Všichni se na to těšíme.

Legenda

LEV, ANNA, LETADLO, PETR, AUTO, MEDVÍDEK, PANENKA, TRABANT, KAPR, KOŠ, MOTORKA, LOŽ

Tajenka

_____

P. Bidrman, 8.A, 15 let

ZKOUMALI JSME

Paní učitelko, mně se chce a už to nevydržím ...

Všichni to znáte. Šestá hodina, vyučování se ukrutně vleče, učitelka nutí žáky počítat jeden příklad za druhým. Přitom by se dalo dělat tolik zajímavějších věcí. Hlavně nesedět v lavici. Ruka se pomalu zvedá a - paní učitelko, mohu odejít na WC. Učitelka oči v sloup, ale nakonec nás s patřičným komentářem pouští. Co na tom, že se mi ani nechce.

V redakci jsme se problematikou zabývali. Oslovili jsme žáky, požádali o vyjádření řadu učitelů, získali stanovisko lékaře.

Co žáky k takovému chování vede?

Ptali jsme se žáků 6. - 9. ročníku. Nejčastější odpovědi níže. Objevil se také názor, podle kterého se dotyčnému líbí na toaletě více než ve třídě ☺.

- Prostě se v hodině nudím.
- Už se mi nechce sedět, potřebuji se na chvíli projít po škole.
- Telefonní hovor neproveditelný v hodině nebo SMS, kterou potřebuji přečíst / poslat.
- Potřebuji se pořádně upravit - dolíčit se, upravit účes.
- Píšeme test a potřebuji nahlédnout do taháku, ale nemám odvalu risknout to před učitelem.
- Chci se jenom zviditelnit, být něčím zajímavý a upoutat tak na sebe pozornost.
- Učitel má prostě jenom smůlu, že se mi chce provokovat.
- Mám hlad a jdu si něco zakousnout.
- Opravdu potřebuji na toaletu.
- Možná to vypadá, že při písemné práci provokuji, ale jsem při ní vždycky tak nervózní, že pokaždé musím.

Co na to naši učitelé?

MM: Žáky pouštím, ale jsem přesvědčena, že jde spíš o provokaci a nejvíc mě rozčiluje, když *nutně musí* těsně po začátku hodiny. Vždyť na to měli celou přestávku.

MS: Pouštím žáky, ale většinou jen ty, co se moc často neptají, jelikož je jasné, že ti, co chodí často, se jdou třeba projít. Ale chápu, že někdo opravdu potřebuje. Jestli jsem chodila o hodiny já? To už si nepamatuji.

KE: Na záchod pouštím jen ty, na kterých vidím, že opravdu potřebují a když to není časté. Jsou děti co chtějí neustále a to je pak jasné, že se chtějí „ulejt“. Ty samozřejmě nepouštím. Já na záchod o hodinu nechodila, učitelé to za mě netolerovali, byly opravdu jen výjimky, když byl někdo nastydlý. (red)

Řešení z minulého čísla

Křížovka na straně 5: **MATEMATIKA**

Křížovka na straně 7: **AUTO, TRUBKA**

Osmisměrka (úkolem bylo najít sedm povolání): **POPELÁŘ, UKLÍZEČ, VĚDEC, HASIČ, PRODAVAČ, DOKTOR, HLÍDAČ**

Bedřichov 2012

Hory v Bedřichově se tento rok moc povedly. Sněhu bylo dost a to je dobře. Hned druhý den po příjezdu dopoledne jsme se rozdělili do družstev podle schopnosti na svahu. První družstvo vedl Zdeněk Weis, druhé družstvo Tomáš Hyhlík, třetí družstvo vášnivý běžkař p. uč. Robert Chytrý a snowboardista Míša Schierl. Denní program byl skoro každý den stejný, snídaně v půl 8, pokaždé to byl studený bufet, kde si mohl vybrat každý sám co si dá. Podle rozhodnutí instruktorů byl okolo 9. - 10. hodiny nástup před chatou.

Děti chodily na sjezdovku každý den učit se něčemu novému dopoledne i odpoledne, kromě odpoledne středy. To byl kritický den, kdy jsme mohli na sjezdovku pouze část dne (dopoledne) a po poledním klidu jsme se vydali na snowtubing. Snowtubing je ježdění na sněhu na gumách. Byla to změna a myslím, že se to všem líbilo, bylo to opravdu zábavné. Po odpoledním výcviku jsme měli večeri. Každý den jsme se večer sešli ve společenské místnosti, kde jsme dostali instrukce. Během týdne jsme všichni udělali velký pokrok. Nakonec všechna družstva sjížděla ty největší a nejtěžší sjezdovky bez problému. A nezbyvá nic jiného, než se těšit na příští rok. :)

K. Jelínková, 8. B, 14 let

Fotografie z akce najdete na straně 6

BEDŘICHOV 28. 1. – 3. 2.

Chcete vědět, jak chutnalo instruktorům na lyžáku nebo co si myslí o snowboardingu. Zajímá Vás, jakou přezdívku má jeden z našich učitelů a jak k ní přišel. Odpovědi na tyto otázky a mnoho dalších informací se dozvíte v tomto vydání. Kristýna Jelínková a Tomáš Fišer vyzpovídali během lyžařského výcviku všechny instruktory a Jednička rozhovory s nimi přináší na straně 7. (red)

PŘEDSTAVUJEME UČITELSKÝ SBOR

Mgr. Marcela Skučková

Když jste byla ještě ve škole, používala jste taháky?

Na druhém stupni asi už ano. :)

Chtěla jste se stát již od mala učitelkou?

Ano, pořád jsem si hrála na školu :)

Měla jste ve škole ráda tělesnou výchovu?

Moc ne, nejsem zrovna sportovně nadaná.

Stala se Vám v prostředí školy nějaká zábavná historka?

Vzpomínám si, že jednou po školní chodbě běžela taková malá bílá myška. Nakonec se ukázalo, že byla jednoho z žáků, který ji přinesl do školy ukázat a ona mu utekla.

Pro koho je učení větší utrpení - pro Vás, nebo pro žáky?

Jak kdy a jak s kým. :)

Šla jste někdy za školu?

Ne, tak to vážně ne.

Jaké by bylo vaše povolání, kdyby jste se nestala učitelkou?

Tak. Chtěla jsem být ještě fotografkou..

Jaký byl předmět, který jste se učila vyloženě nerada?

Jazyky. Angličtina a ruština pro mě byly hotovým utrpením :)

Ptala se V. Bayerová, 9. B, 15 let

ZMRZLÉ ROZHOVORY Z BEDŘICHOVA

ROBERT CHYTRÝ alias BOB

1. Jak dlouho lyžujete?
- Od svých 5 let.
2. Byl jste se školou na lyžáku?
- Ano, byl.
3. Co jste dělali ve volném čase?
- Hráli jsme společenské hry. :)
4. Snowboard Vás nikdy nelákal?
- Velmi okrajově.
5. Jste rád, že naše škola pořádá akce jako je tato?
- Jistě, jsem velkým fandou těchto akcí.
6. Jaký máte vztah k běžkám? Myslíte, že se běžky málo propagují?
- Mám velmi kladný vztah k běžeckému lyžování a myslím si, že se málo propagují.
7. Jak se Vám pracovalo s 3. družstvem?
- Výborně, byl jsem překvapen z jejich velkého zlepšení a pokroku.
8. Máte nějakého oblíbence z 3. družstva?
- Je to velmi těžká otázka. Tomáš Fišer (Cabada).
9. Chutnalo Vám jídlo na horách?
- Minulý rok to bylo lepší.
10. Jste rád za své partáky (ostatní instruktury)?
- Samozřejmě ano. (smích)

MICHAL SCHIERL alias Míša

1. Od kolika let jezdíš na snowboardu?
- Na snowboardu jezdím od svých 12 let.
2. Lákali tě někdy lyže?
- Určitě jo, začínal jsem na lyžích, ale když se naskytla první příležitost zkusit prkno, stoprocentně jsem jí využil a od té doby preferuji pouze prkno.
3. Podporuješ helmy a páteřáky?
- S a m o z ř e j m ě , bezpečnost především.
4. Jak se ti líbí průběh letošních hor?
- Co se týče organizace, tak je to super kurz.
5. Jezdil jsi někdy závodně?
- Ne, ale chtěl bych to zkusit.
6. S kým z ostatních instruktorů si nejvíce rozumíš?
- Můj nejlepší kamarád z hor je Tomáš, ačkoli jezdí na lyžích. (smích)
7. Jsi hrdý na své družstvo?
- Stoprocentně.
8. Děláš i jiné sporty?
- Hraji závodně hokejbal a rekreačně florbal.
9. Jaký vztah máš k vaší škole?
- 1. základku mám vyrytou v srdíčku, jelikož jsem ji navštěvoval 9 let.
10. Jseš rád za své partáky?
- Nevyměnil bych je.

TOMÁŠ HYHLÍK alias Ox

1. Jseš rád za 2. družstvo?
- Ano, vyhovuje mi, jak jezdí. Jsem rád za správné lidi. :)
2. Co říkáš na změnu kritického dne?
- Bylo to lepší, protože si děti víc odpočinuly, zařadily a vyzkoušely něco nového.
3. Chovají k tobě tví svěřenci respekt?
- Chovají se ke mně kamarádsky, ale když něco potřebuji, tak to docílím bez jakýchkoliv problémů.
4. Děláš ještě nějaké jiné sporty?
- Ano, hraji basketbal.
5. Od kolika let jezdíš na lyžích?
- Od 7 let.
6. Vyzkoušel jsi někdy snowboard?
- Ano, přišlo mi to lehčí než lyže a tím pádem mě to neokouzilo.
7. Líbí se ti průběh letošních hor?
- Ano. Není tak dobrý jako minulý, ale má také své kouzlo.
8. Jaký máš vztah k naší škole?
- Výborný, jelikož jsem jí také 9 let navštěvoval. :)
9. Uklízíte si pokoj?
- Ano, každý den ráno.
10. Baví tě běžky?
- Ne, ne-baví.

MARTIN BORSKÝ alias Masař

1. Jak vznikla Vaše přezdívka Masař?
- Je to z basketu, když jsme začínali v dorostu, dával jsem hodně bodů a vzniklo to tak, že mám dobrou mušku a muškař se předělalo na masař.
2. Nebojíte si vzít na sebe tolik zodpovědnosti?
- Ne, nebojím.
3. Máte radši snowboard, nebo lyže?
- Každý má něco do sebe, určitě bych si nevybral pouze jedno, ale mám radši snowboard.
4. Jaký vztah chováte k běžkám?
- Musel jsem je splnit na vysoké škole, ale nebaví mě.
5. Jste rád, že jel Kounov a s ním p. uč. Linda?
- Ano, jsem rád. Díky tomu se vyplnil lyžařský kurz.
6. Jak to vypadá ve Vašem pokoji?
- Snažíme se o pořádek. (smích)
7. Jak jste přišel s nápadem na změnu kritického dne?
- Otevřela se nová možnost (snowtubing) a tak jsme jí využili.
8. Jste rád za své partáky?
- Určitě, je to dobrá parta a můžu se na ně spolehnout.
9. Chutná vám jídlo, které zde vaří?
- Oproti loňsku se to zhoršilo.
10. Co děláte za sporty?
- Basketbal a volejbal.

Recenze knihy, filmy, divadla

Knížní sága: Škola noci

Autorkami knih jsou P. C. Castová a její dcera Kristin Castová. V knihách vystupují upíři, ale ne takoví, jaké známe, tj. zlé krvelačné příšery, které žijí jen díky lidské krvi. To vůbec ne! Tito jedí i normální jídlo a všichni do jednoho byli dříve lidé. Mají svou školu: Školu noci, kde označená mláďata studují. Styl psaní autorek je vtípný a je určený zejména pro teenagery. Sága je devítidílná, zatím jsem přečetla pět dílů, ale chystám se na další. Všechny díly jsou nabitě tragickými událostmi, v některých jsou však opět chvílky, kde se vtípkuje. Nejvíce se mi líbí hlavní hrdinka Zoey: jako nejnadanější upíří mládě má problémy typické pro dospívající dívku (kluci, oblečení...). Na druhou stranu se mi nelíbí, jak je děj nabitý vším, co se autorkám prohnalo hlavou. Jednou je Zoey šťastná jako blecha a za chvíli se jí celý svět bortí. Nestane se ale, že by se čtenář nebo čtenářka nudili. Navzdory kritice, bych ale knihy 100% doporučila. (M. Jankovcová, 8. B, 13 let)

Film: Iron Man

Velkolepý film o železném muži (iron man = železný muž; poznámka redakce), který má v současnosti už dokonce druhé pokračování, je velice zajímavý, nápaditý, důvtipný a především napínavý a plný akčních scén. Vypráví o netradičním superhrdinovi, který sice nevlastní žádnou super schopnost, ale je natolik tvůrčí, že mu ani nechybí. Sestavil totiž dokonalý železný oblek. Film je dobře herecky obsazen, jsou v něm výborné efekty, skvělé záběry a především promyšlený děj, který má schopnost každého diváka strhnout. U filmu se nudit určitě nebudete a doporučil bych ho celé rodině. Nenalézám žádnou věc, kterou bych tvůrcům vytkl, protože tak jak ho ztvárnili, ho ztvárnili oni. V hlavní roli se objevuje známý americký herec Robert Downey Jr., který ztvárnil postavu Tonyho Starka. Jednou větou je to skvělý nápad s ještě lepším provedením. (K. Chudoba, 9. B, 15 let)

Film: Garfield 2

Pokračování příběhu zrzavého kocoura se po úspěšném prvním dílu vrátilo do kin s novými herci, příběhem, ale i spoustou zábavných scén. Neotřelé scény, vytvořené s pomocí animace, jsou velice kvalitní a tvůrci si s nimi dali určitě hodně práce. Na rozdíl od nich je samotný děj poměrně utahaný, takže se často stávalo, že po většinu času nebylo na filmu co sledovat. Na rozdíl od prvního dílu přibyla spousta nových postav, které příběh oživovaly svými dialogy, nicméně zábavné hlášky animovaných zvířat jsou asi to jediné, co diváka udržuje při sledování linie děje. Pominu-li však tyto nedostatky, je „Garfield 2“ zábavným filmem pro celou rodinu včetně nejmladších členů. Nechce-li se někomu po náročném dnu přemýšlet, pak je Garfield správná volba. Je to film vyloženě oddychový, proto bych se nebála doporučit jej každé věkové kategorii. (V. Bayerová, 9. A, 15 let)

Jaká je reakce rodičů na naše výsledky ve škole?

Když se člověku něco povede, má z toho obvykle dobrý pocit. Ten může být podpořen uznáním kamarádů, rodičů. Dospělí lidé za svoji práci očekávají samozřejmě peníze. U dětí je tomu trochu jinak. Provedli jsme malý průzkum, jehož cílem bylo zjistit, jak rodiče oceňují úspěchy ve škole a jaká opatření přijímají, když se dětem ve škole nedaří. Přinášíme několik odpovědí, které se opakovaly častěji.

Co dostaneš doma za dobré známky? Co dostaneš za špatné známky?

David 10 let: Za dobré mě pochválí. Špatné jsem ještě neměl, tak nevím.

Míša 13 let: Za dobré mě samozřejmě pochválí a dají mi i nějakou tu odměnu. Když mám známky horší dostanu zákaz na počítač.

Valča 13 let: Za špatné známky mám většinou nějakého „zaracha“. A když mám známky hezké, pochválí mě.

Terka 11 let: Za špatné zákaz televize. Za dobré ústní pochvala.

Michaela 12 let: Za dobré vysvědčení můžu být na internetu.

Káťa 10 let: Za špatné mám bohužel zákaz chodit ven.

Milda 12 let: Úspěch oslavujeme zmrzlinou, nebo nějakým výletem. Neúspěch jsem zatím neměl.:

Martin 15 let: Za špatné mi zabaví mobil. Za dobré dostanu odměnu dle situace.

David 11 let: Za dobré dostanu většinou nějakou odměnu. Za špatné dostanu vyhubováno.

Mirek 9 let: Za dobré mě rodiče obejmou a koupí Kinder vajíčko. Za špatné dostanu vyhubováno.

Markéta 14 let: Rodiče to nějak moc neřeší. Většinou mám totiž dobré.

Tomáš 14 let: Za špatné mi dají facku.

Jan 12 let: Když se mi něco obzvlášť povede, tak je máma moc ráda, pochválí mě a někdy dostanu nějaké kapesné. Když mám špatné výsledky, musím se víc učit.

Kristýna 13 let: Za dobrou známku z těžkého předmětu dostanu peníze nebo jdeme do města něco koupit. Když mám více špatných známek, tak je doma „dusno“. (red)

V prvním čísle časopisu Jednička jsme vyhlásili soutěž O psavce roku. Plánovali jsme ocenit tři žáky školy, kteří budou mít nejvíce příspěvků v Jedničce za podmínky, že se nebude jednat o členy redakční rady případně volitelného předmětu Školní časopis. Do uzávěrky druhého čísla časopisu 31. května 2012 nebyl doručen žádný příspěvek a tudíž ceny nebudou vyhlášeny. Že by mezi Vámi nebyl žádný zájemce o USB flash disk, který představuje první cenu v soutěži? Soutěž poběží také v příštím školním roce s jednou výjimkou - bude rozšířena o kategorii určenou pro nejaktivnější členy redakční rady a předmětu ŠČ.

KOSMONAUT, POPELÁŘ A PREZIDENT ANEB ČÍM BUDU TÍM BUDU

V každé době mladí lidé sní svoje sny o tom, co budou dělat, až vyrostou. Bylo by docela zajímavé vědět, o čem snili naši předkové ve středověku. Muži chtěli být možná rytíři a ženy toužili stát se hradní paní. Když se začalo létat do kosmu, snad všichni kluci žili v představách, že je raketa vynáší na oběžnou dráhu. Mnoho příznivců do dnešních dnů mají popeláři. Každý z nás se jistě alespoň jednou v životě přistihl, jak se zálibně otáčí za popelářským vozem a představuje si, jaké by to bylo držet se za jízdy na stupátku a koulet popelnice. Nad tím, jak si svoji budoucnost představují, se zamýšleli žáci volitelného předmětu Školní časopis a výběr zveřejňujeme. (red)

Moje budoucnost? Ani nevím, ale vždy jsem si sebe představoval jako úspěšného právníka, ale teď... Každý se mě ptá, čím chci být, ale nedokážu to říct. A nejde jen o moje budoucí zaměstnání, ale o mnohem víc. Nedokážu si představit, že bych byl například otcem dvou dětí. Nedokážu si představit, že bych pracoval v nějaké firmě a zařizoval něco důležitého. Abych řekl pravdu, bojím se své budoucnosti, některé představy tak špatné nejsou, třeba by mi nevadilo vlastnit nějaké létající auto s hyper pohonem nebo barák na měsíci, ale tak to asi nebude. Každý by si měl uvědomit, čím chce být a dělat to nejlepší co může. (D. Žákovec, 9. A, 14 let)

Já bych chtěl vystudovat obor opravář zemědělských strojů. Až dostuduji, chtěl bych jít někam pracovat, abych si vydělal nějaké peníze a mohl si koupit statek a hospodařit. K hospodaření je třeba těžká technika, tak budu muset začít s nějakými starými traktory a až vydělám, kopím si techniku novější a více polí. Taky bych chtěl mít rodinu a dvě děti s krásnou a hodnou manželkou, která by mi při práci pomáhala. Ale taky budu potřebovat pomoc, protože když hektary přibývají a už jich je moc, tak bych to sám nezvládal. Tak si budu muset najmout nějaké zaměstnance, ale ne takové, kteří nic neumí. Budu požadovat, aby měli alespoň pětiletou praxi. Aby mi nic nerozbili a nenabourali. (T. Veselý, 9. B, 15 let)

Když myslím na budoucnost, tak si představuji mít krásný dům a krásné dvě děti, protože si myslím, že budu dobrá matka. Chci pracovat ve školce, učit malé děti, které mám moc ráda, číst, psát a počítat. (J. Gillichová, 8. A, 14 let)

Mám velice rád minulost, obdivuji ji a zároveň zpochybňuji, chovám k ní velkou úctu a přitom i žal. Miluji přítomnost, cením si ji a za nic na světě bych ji nevyměnil.

Co se však týče budoucnosti, už jen to slovo mi vhnání mráz po zádech, a čím více nad tím pracuje má fantazie, tím sílí strach a má mysl se potápí v nekonečném moři obav a pochybností. Nevím co se stane se mnou, budu-li cestovatel kosmickým světem, nebo vynálezce přístrojů k zdokonalení reálného či imaginárního světa, nevím také, co se stane s planetou, bude-li ještě, nebo celý náš národ bude přemístěn o sto světelných let dál. Zato jedno vím, že budu stále sám sebou! Budoucnost je také slovo, které ukrývá v každém písmenu záhadu nekonečnosti, a svádí krutý boj s dočasností. Nejedna záhada je, jestli čím více stránek kalendáře obrátíme, tím jsme dál? A nebo blíž? Možná bych měl mluvit o sobě, jestli budu mít létající vůz, nebo své osobní přenášedlo, to je ale pojem, který mě při pomýšlení na budoucnost napadá v zcela poslední řadě.

Budoucnost je věc velikosti a neomezených možností. Budoucnost je doba, v níž se ti nejhoupější lidé stávají těmi nejchytřejšími. Je to čas evoluce a radikálních změn celkového pohledu na svět. Kdybych v tuto chvíli přišel do budoucnosti, ztratil bych se, ale co hůř, možná bych ztratil sám sebe. Jednou tam však budeme žít my všichni, a budeme smířeni s tím, kde jsme, a vděční za to, ale ne proto, že v tu chvíli to již bude naše přítomnost a na minulost budeme už jen vzpomínat v učebnicích dějepisu, ale proto, že budeme žít svůj život a mít sami sebe. (K. Chudoba, 9. B, 15 let)

Pokračování na straně 10

Nad svojí budoucností jsem přemýšlela už mockrát a asi jako každá malá holka jsem chtěla být princeznou na zámku a žít s krásným princem. Ale čím jsem starší, tím se má budoucnost a budoucí povolání blíží.

Když se zamyslím nad všemi těmi pracemi, které bych chtěla dělat (a že je jich hodně), říkám si, že herečka by bylo dobré povolání. Mohla bych být čím jen chci (i ta princezna). Nemám ale potřebný herecký talent - a bez něj to nejde! Hereckou kariéru jsem ze svého seznamu povolání tedy vyškrtla.

Určitě by mě bavilo být hlasatelka zpráv v televizi. Proč? Protože jsou tak krásně nalíčené a oblečené, ale to není hlavní důvod! Snad ani nevím proč, prostě mě tahle práce moc láká.

Nejreálnější pro mě však v tuhle dobu je učitelka. Po základní škole bych chtěla jít na Pedagogickou školu v Berouně. Určitě ale nechci učit žáky na 2. stupni (tedy žáky od 6. - 9. třídy), protože vůbec nemají úctu k učitelům a jsou moc drzí! Bavilo by mě učit malé děti v mateřské škole, nebo maximálně 4. třídu. Nejsou ještě tak rozkoukaní ve škole a tolik nezlobí. Budoucnost je ve hvězdách a nikdo neví co bude dál...! (M. Jankovcová, 8. B, 13 let)

Co je budoucnost? Budoucnost mi připadá jako volání do neznáma. Člověk si nemůže určit čím bude a jak jeho život bude probíhat. Jsou to jen sny a přání po kterých toužíme. Kdo by nechtěl, aby se měl v životě dobře, ale život nám připraví také nástrahy, které bud překonáme nebo zůstaneme za branami štěstí. Já si svoji budoucnost představuji tak, že budu úspěšná doktorka, budu mít dvě děti a také manžela, který mi ve všem vyhoví, ale je to jen rozmar. Před sebou mám ještě překážky, které budu muset překonat. Překonám? Když ano, budu ráda, když ne, život jde dál. Bůh ví jak každý z nás dopadne. (M. Jeremiasová, 9. B, 14 let)

Nevím, jak moje budoucnost bude vypadat. Jako malá jsem chtěla být princeznou, kadeřnicí, ale i učitelkou. Teď bych chtěla být kuchařkou. Baví mě vařit a pak se jen dívat, jak to všem chutná. Máte z toho pak radost, že si někdo pochutnal. Také že Vás někdo pochválí. Jednou by mě potěšilo vařit i pro pana prezidenta. Chtěla bych vidět, že to chutná někomu tak významnému. Poté vlastnit i nějakou krásnou, ale hlavně známou restauraci. Byla bych ráda, kdyby se mi moje sny vyplnily. (M. Justinová, 9. A, 14 let)

Ve svých 15 letech bych si chtěla alespoň jednou vyzkoušet fotomodeling. Svoji budoucnost si představuji tak, že budu mít velký byt, dvě až čtyři děti a hodného muže, který mě bude mít rád. Pracovat bych chtěla jako návrhářka šatů nebo jako kadeřnice. Chtěla bych mít hezké, malé, červené auto jen pro sebe a dostatek peněz. Chtěla bych si také vyzkoušet pracovat v cizí zemi, třeba žít v Anglii. (Z. Svojšová, 8. A, 14 let)

Chtěl bych si najít nějakou partnerku, se kterou bych založil rodinu měli bychom alespoň dvě děti. Samozřejmě bych si musel najít nějakou dobrou práci, abych uživil nejen sebe, ale i svou rodinu a rodiče. Vždy jsem chtěl být profesionálním jezdcem motokrosu, ale šance na to, že se mi to podaří, vidím tak na 1 ku 1000000. Tak musím přemýšlet nad nějakou reálnější prací. (D. Vágner, 8. A, 14 let)

Planeta Země 3000 - Čína

Čína. Země sta tváří, tajemných krás a dobrodružství. S takovým pocitem jsme odcházeli z projektu planeta Země 3000, na jejíž výukový program jsme se byli podívat dne 25. ledna 2012. Po příchodu do kulturního centra bylo v ovzduší cítit napětí. Jaká bude Čína? Oči nejednoho návštěvníka směřovali ke třem velkým plátnům v popředí Kulturního centra. Rozsazení do židlí ve velkém sále jsme přemýšleli o významu nadpisu čínským písmem. Tiše hrající asijská hudba nás téměř omámila, tiše zněla po celém sále a my už se jen tiše nemohli dočkat celé prezentace. Prezentace začala.

Sedíme na kraji našich židlí a mlčky pozorujeme dění před námi. Barevné fotografie Číny promítané na velké obrazovce uchvacuje úplně všechny. Některým se více líbí panda, někteří jsou spíše zaujati fotografií škvářeného švába, jež brzy poputuje do trávícího traktu jednoho z cestovatelů. A už začíná video s mluveným komentářem. Vesele se usmíváme na oslavy čínského nového roku a v naší řadě sborově souhlasíme, že by to ani u nás nebylo na škodu.

Hned poté nás ohromuje sdílnost všech Číňanů a mohutnost čínského obyvatelstva. Od diváků je slyšet spousty nadšených, ale i překvapených výkřiků, nejvíce jich je však, jakmile se přesouváme do čínské kuchyně. Naporcovaná želva a mořská hvězdička se návštěvníkům nezdá moc chutná. Ovšem jakmile se přesuneme do Pekingu, znovu se objevuje nadšení. Poté objevujeme krásy a starosti Tibetu a také nádheru nejvyšší hory Mount Everestu.

Pokračování na straně 11

Program byl zakončený návštěvou do pohádkového národního parku Jiouzhaiou Halley. Objevovali jsme překrásné pandy a jiné kouzelné tvory. Kromě toho jsme zjistili spoustu zajímavostí, a to nejen o Číně. Pořadem nás provázeli dva moderátoři, kteří celý program komentovali. Z přednášky jsme si odnesli spoustu krásných vzpomínek a nových informací. Velice jsem si tento program užila a doufám, že se v budoucnu zase budu moci těšit na další. (V. Bayerová, 9. B, 15 let; na obrázku znak pro Čínu)

Stokrát a pokaždé jinak

Představte si, že jdete do kina třikrát na stejný film a pokaždé budete svědky jiného konce; jednou happy end, podruhé třeba vyvrcholení jako z dílny mistra hororů. S něčím podobným se vypořádali žáci volitelného předmětu Školní časopis, když dostali úvod k příběhu a měli za úkol vymyslet jeho pokračování. Přečtěte si, jak se příběhy povedly.

Bylo příjemné letní odpoledne. Kuba se při hodině fyziky ukrutně nudil; zase spalovací motory, znovu nákresy a model na kliku a upozornění učitelky Urbanové, že to musí všechno bezpodmínečně umět, protože ve středu budou psát desetiminutovku. Pěkná desetiminutovka, pomyslel si Kuba, když se mu vybavilo obvyklých deset úkolů s dalšími deseti podotázkami, které i premiantovi třídy Milanovi Jiráskovi zabereou poctivou čtvrt hodinku. Ať už zvoní. Kdybych aspoň s někým seděl v lavici. Třeba Fanda se nudí taky, ale hraje piškvorky se sousedem. Nebo holky; Tereza s Janou si prohlížejí nalakované nehty a Lída s Bárou si posílají vzkazy. Když s Kubou nikdo nechce sedět

Zvoní, konečně zvoní. Kuba letí s taškou přes rameno do šatny, divže nevrátil do hloučku starších kluků, kteří se při pohledu na něj divně uchechtli. Nazul si v spěchu sešlapané boty a už se vidí v klubovně. Chodí do skautu už čtvrtým rokem. Vloni si opravili jednu místnost v bývalém krejčovství a Kuba tam chodí skoro každý den. Slepují modely, chodí za město, někdy bruslí a jezdí na kole, v zimě chodí lézt na umělou stěnu do haly. Prvního června připravují program pro mladší členy; na to se Kuba těší vždycky ze všeho nejvíc, umí dobře pracovat v grafickém programu a pokaždé tak vyrobí originální diplomy.

Konečně je doma. Taška letí do rohu, úkoly nejsou. Bere si dva suché rohlíky, odkrojek salámu a pádí do klubovny. Tentokrát je cesta přeci jen delší než obvyklých deset minut, protože půlka města je rozkopaná, prý se dělá nová kanalizace.

Náhle Kuba při přelézání jedné z hald zaslechl podivný zvuk. Připadalo mu, že kňourá nějaké zvíře nebo někdo volá o pomoc. Nebo si z něj někdo dělá legraci? Nebylo by to poprvé, před rokem mu spolužáci namluvili, že se po něm shání ředitel Kavánek. Když k němu přišel do kanceláře, Kavánek nejprve na Kubu nechápavě zíral a potom k němu vedl dlouhý proslov o tom, že nemá všemu věřit.

... Zvuk se táhl od protějších stromů, za kterými se nacházelo dětské hřiště. Kuba nedbal, že se dost možná všichni pobaví na jeho účet, a neohroženě putoval k místu. Obešel stromořadí a vstoupil na hřiště. Tam na písku ležela malá holčička a drobným hláskem volala o pomoc, což už v tuto chvíli bylo dobře rozeznatelné. Kuba jí hned podal ruku, pomohl jí vstát a hned se vyptával: „Copak se ti stalo? Ty jsi upadla?“ Dívčina se zamračila a s velkým výdechem odvětila: „Strčili mě sem velký kluci, jsou támhle u klouzačky!“ Kuba věděl, že na ty by nestačil, a tak nechtěl zbytečně vyvolávat další konflikt. „Pojd', doprovodím tě domů, ale rychle, spěchám totiž do klubovny!“ Kuba s holčičkou Johankou procházeli jednou ulicí za druhou a míjeli spoustu městských domů včetně samotné školní budovy. „Támhle, tam bydlím!“ Vyjekla Johanka a utíkala k domu. Kuba si nahlas oddech, ale vtom se stalo to, čeho se bál. Před domem se zničehonic objevila banda nezbedných kluků z hřiště, obstoupili holčinu a začali se nepřátelsky pošklebovat, jeden před druhým zvyšovat své ego. Kuba nevěděl co si počít a jen tak zoufale stál. Najednou ale jeden z kluků Johanku strčil a ona spadla k zemi jako zralé jablko. To už Kuba nedovolil, nedbaje následků se vrhl mezi ně a bránil ji jak to jen šlo.

Ten den se už Kuba do klubovny nepodíval, neboť ležel v nemocnici v bezvědomí a s mnohonásobnými zlomeninami. Děvenka ale díky jeho oběti stihla utéct domů a zamknout se. Po třech dnech přišla Johankina rodina do špitálu poděkovat mladíkovi Kubovi a jeho nekonečné statečnosti.

Hrdina nemusí vždy přijít a všechny nepřátele vyprovodit ze světa, stačí jen, když má dost sil na udělat správnou věc. Protože to je to nejtěžší. (K. Chudoba, 9. B, 15 let)

... Kňourání ale Kubovi nedalo a rozhodl se to prozkoumat. Ne, že by se mu chtělo, ale třeba by byl za hrdinu. Levá a poté pravá, nohy se střídaly při slézání do haldy. „Néé!“ křikl Kuba, když ho levá noha neposlechla. Svalil

se dolů jako pytel brambor. Ale pád byl rychlejší než sešlapování dolů. Co si myslíte, že Kuba dole v haldě objevil? Malé a doslova bezbranné kotě. Mělo na ocásku bílou skvrnku, jinak bylo celé černé. Kuba si dal kotě do kapsy u mikiny a vyhrabal se z haldy.

Na cestě potkal uplakanou holčičku, které se ztratilo kotátko. Kuba kotě holčičce ukázal a ta jen potvrdila, že je to kotě, které se jí ztratilo. Poctivý Kuba holčičce kotě vrátil a v klidu došel do klubovny. Druhý den ve škole měli spolužáci Kubu za hrdinu a všichni se s ním chtěli kamarádit. Díky záchraně kotěte měl Kuba kamarády a byl moc šťastný. (M. Koreňová, 9. B, 16 let)

... Ten zvuk se ozval znovu. Kuba se zarazil. Těsně pod výkopem byl otevřený kanál. Přesně z něj se podivný zvuk ozval znovu. Jakub se opatrně vrátil. Původně sice spěchal do klubovny, ale teď mu to nedalo. Nakoukl do rozkopaného kanálu a nestačil zírat. V té tmě, asi metr pod zemí koukalo na Jakuba malé, bílé štěňátko.

Nikde nikdo. Dělníci ze stavby již dávno odešli domů. Byl tu jen on, nakloněný do kanálu bez poklopu, kde kňučel bílý pejsek. Zkoušel vyskočit, ale nedařilo se. „Počkej! Pomohu ti!“ zahlásil okamžitě Kuba. Ale ono se lehčeji řekne, než udělá. Naštěstí mu okamžitě vnukla nápad krabice od stavebního materiálu válející se po jeho pravé ruce. Vzal krabice hned dvě. Natáhl se do kanalizace. Nedokázal ji položit až na zem, tak ji pustil. Dopadla kousek od štěněte. Ale tomu pejsek nerozuměl. Až teprve, když Kuba na krabici hodil kousek salámu, pes pochopil. Vyskočil v mžiku na krabici a už byl blíže východu. Jakub položil druhou krabici a pejsek se pouhými dvěma skoky dostal ven. „Tak jo. Venku jsi. A já už musím jít.“ povídal Kuba pejskovi. Ale přece jen ho ještě něco zastavilo.

„Akí!“ ozval se křik. „Akí! Kde jsi?“ Mladá hnědovlasá dívka utíkala po ulici s prázdným psím vodítkem. Zastavila se těsně před Kubou. „Prosím, neviděl jsi tady někde malého bílého pejska?“ ptala se Kuby.

Ten se jenom pousmál. „Tohoto?“ ukázal na malého bílého chundeláčka, který se momentálně věnoval dojíždání Kubova salámu.

„Akí! Ty lumpe, tys mi utekl!“ vyčetla dívka pejskovi.

„Spadl tady do kanálu.“ pověděl Kuba a nezapomněl vynechat žádný detail o pejskově záchraně.

„Moc ti děkuji, jsi opravdový hrdina!“ Dívka vzala pejska a rychle s ním odešla.

Kuba si jen povzdechl: „Bylo to vážně zvláštní.“ A pokračoval do klubovny. (V. Bayerová, 9. A, 15 let)

... Z nehezkých vzpomínek ho ovšem probral ten divný zvuk. Vůbec nevěděl, co má dělat. Je to zase někdo, kdo si z něj chce udělat legraci??? Ale co když někdo potřebuje pomoc, někoho by mohlo jeho rozhodnutí stát život...

Už pět minut stopoval neznámý zvuk. Zdálo se mu, že zvuk je stále hlasitější. Bylo to tak strašidelné. Najednou spatřil vlasy čouhající z díry. Na nic nečekal a rozběhl se. „Haló, co se stalo?!“ křikl. A když přišel blíž nemohl uvěřit tomu, co vidí. Z díry volala o pomoc jeho spolužačka Lída, tekla jí krev z ruky a zdálo se, že se nemůže postavit na obě nohy. Oči měla červené a po tvářích jí ztékaly slzy.

„Hrozně to bolí.“ šeptala.

Kuba vůbec nevěděl, co dělat. „Tak si sedni, zavolám do nemocnice.“ Hned, co zavolal do nemocnice, kde ho ujistili, že Lída bude v pořádku a řekli mu, že nemá nic dělat a počkat než přijedou, mu Lída řekla, jak šly s Bárou tudy, protože si nechtěly zajít a Lída spadla. Bára se lekla, vůbec nic neřekla a utekla.

A věřte nebo ne. Lída byla Kubovi moc vděčná a stali se nejlepšími kamarády. A Kuba byl šťastný. (K. Jelínková, 8. B, 14 let)

... Rozhodl se, že půjde po hlase, který ho stále více vábil. Ani si nevšiml, že se dostal na okraj kanálu a spadl do něj. V tom momentě se ocitl na druhém světě.

Druhý svět byl opakem toho prvního. V prvním světě na sebe byli lidé hodní a měli všechno rádi. Ve druhém světě na sebe byli lidé zlí a okolo vše ničili. A jelikož se Kuba ocitl ve druhém světě, tak nevěděl, co má dělat! Jak se dostat zpět?

I ta úča Urbancová mu začala chybět, zastesklo se mu i po rodině. Měl zmatek a nevěděl, co s tím. Sedl si na polorozpadlou lavičku a plakal.

Jak stihnu tu praštěnou písemku z fyziky? Urbancová bude zase šílet, přemýšlel Kuba. Slza se střídala s další a ta zase s další. „Néé!“ začal křičet na plné kolo.

„Crr!“ řval budík. Byl to vše jen hloupý sen! Koukl na hodiny. Na těch bylo 8:15. Nestíhám, pomyslel si, ale co na tom sejde, stejně máme psát písemku. Tak do školy přijdu možná zítra. Dobrou noc! (L. Gillichová, 9. B, 17 let)

OBRAZEM ZE ŠKOLNÍCH AKČÍ

Bouřlivý potlesk sklidili členové dramatického kroužku 25.4. od svých spolužáků z 1. - 7. ročníku. Ti je odměnili za dramati-zaci pohádky O Popelce. Líbily se nejen herecké a pěvecké výkony, ale i vlastnoručně vyrobené kulisy, zdařilé kostýmy a taneční scéna.

27. dubna se konalo okresní kolo plavecko běžeckého poháru Středočeského kraje organizované DDM Rakovník. Všichni žáci naší školy vzorně reprezentovali, nejvíce se dařilo K. Kleknerové a P. Brabcovi, kteří ve svých kategoriích vybojovali postup do krajského kola.

9. května se u příležitosti 60. výročí otevření DDM Rakovník konala soutěž Čtyři z jednoho města. Na fotografii náš soutěžní tým při řešení jedné ze soutěžních otázek. Z napínavého souboje tří základních škol a gymnázia vyválčili naši reprezentanti také díky finiši pana učitele Chytrého druhé místo.

Den dětí strávili žáci 1. stupně plněním pohádkových úkolů při akci Pohádková země záhad, kterou organizovali starší spolužáci většinou z 9. B, ale i z dalších tříd. Scénář pohádkové země vymyslel K. Chudoba a postupně se v tělocvičně vystřídali všechny třídy 1. - 5. ročníku.

27. dubna se konalo okresní kolo plavecko běžeckého poháru Středočeského kraje organizované DDM Rakovník. Všichni žáci naší školy vzorně reprezentovali, nejvíce se dařilo K. Kleknerové a P. Brabcovi, kteří ve svých kategoriích vybojovali postup do krajského kola.

Z našich prvňáčků se stali opravdoví čtenáři. V dětském oddělení rakovnické knihovny byli pasováni na čtenáře a za to, že komisi vedené nezbedným bakalářem předvedli svoje čtenářské umění obdrželi pěkné knihy.

PŘÍDAVEK příloha školních časopisů

KVĚTEN 2012

VÝSTAVA, KTERÁ NENÍ VIDĚT...?!

výstavu, která se snaží přiblížit svět slepých, navštívila redaktorka Malých (ale našich) novin

Už jste si někdy představili, že zavřete oči a pokusíte se poslepu dojít až do školy nebo do práce? Už vás někdy napadlo, jaký je asi život bez zraku? Mnozí z vás teď možná namítnou, že člověk, který již od narození vidí, se do světa nevidomých nikdy nemůže vcítit natolik, aby jim skutečně porozuměl. Právě k tomuto účelu - pochopit svět nevidomých - byla otevřena v Praze na Karlově náměstí **Neviditelná výstava**.

NEVIDITELNÁ
VÝSTAVA

Zatemněnými místnostmi vás zde budou provázet nevidomí průvodci. Kdykoliv během prohlídky máte možnost se na cokoli ptát a s průvodcem o čemkoliv otevřeně mluvit. Součástí výstavy je také část viditelná, kde si můžete prohlédnout nejrůznější pomůcky pro **nevidomé**.

Za dveřmi výstavy mě uvítají dvě slečny u pokladny. Dostávám klíček ke skříňce - na výstavě je **bezpečnější** pohybovat se bez nadbytečných věcí. Mohu si vzít pouze ceny a doklady, ostatní odkládám do skříňky. Zákaz platí zejména pro všechno, co vydává sebemenší světlo. Za chvíli mě totiž čeká neznámá cesta temnotou.

Nejprve se vydáváme na první část prohlídky, která je viditelná. Jedná se o klasickou výstavu, kde si můžete všechno na vlastní oči prohlédnout. Tam se setkávám s milými **průvodci**. "Dobrý den, já jsem Ondra," představí se jeden z nich a natahuje ruku k pozdravu. Chvíli mi trvá, než si uvědomím, že vlastně mluvím s handicapovaným člověkem. Dokáže se totiž bez přetvářky usmívat a vypadá to, že žije i **docela spokojeným** životem.

Již několik měsíců pracuje na výstavě jako průvodce. Práce ho baví a každý den díky ní získává nové zkušenosti. "Pro mě je na té práci zajímavé pozorovat, jak lidé na výstavu reagují," vysvětluje. "Každá prohlídka je jiná, protože každý člověk reaguje na pohyb ve tmě jinak. Každý den poznávám nové lidi, jejich názory, myšlenky i pocity."

autor: Aneta Prozrová (16 let), redaktorka Malých (ale našich) novin

➔ **Celý článek si přečtěte na webu: www.malenoviny.zde.cz**

(Více informací o výstavě na www.neviditelna.cz)

ZPĚVÁČKEM ROKU 2012 JE PATRIK HAVLÍK

Již 18. ročník Celostátní soutěže dětských zpěváků lidových písní **Zpěvákem 2012** zná své vítěze. Rozhodl o tom koncert, který se uskutečnil na tradičním místě - v moravských lázních **Velké Losiny**. Po dvou semifinálových blocích se do něj proboujaly celkem dvě desítky chlapců a děvčat z celkových 47 účastníků - vítězů regionálních kol. Nejvyšší ocenění si odnesl **Patrik Havlík** ze Starého Poddvorova.

DOŠLO K NÁM DO REDAKCE: ŠKODA... STAČILO MÁLO A ŠVÝCARSKO MOHLO BÝT NAŠE!

Žák ZŠ Strážek píše o účasti na meziškolní soutěži

Bylo 19. ledna a náš tým, ve složení Štěpán Čech, Michaela Myslivcová a já, se vydal na celorepublikové kolo soutěže „Před námi je celý svět.“

Po dlouhé ranní cestě jsme se dostali do Žďáru nad Sázavou, kde se soutěž konala. Náš projekt se jmenoval „**Za poznáním Bystřicka**“. Tento projekt jsme si vybrali z toho důvodu, že Bystřicko je nedaleko od nás. Chtěli jsme prezentovat náš kraj. Po přestávce jsme se dozvěděli, že jsme se umístili na 3. místě. Ale to ještě nebylo celé. První čtyři nejlepší týmy soupeřily o co nejlepší místo. Další disciplína bylo dávání těžších otázek protivníkovi. Vybírali jsme tak těžké otázky, aby je protivník neuhádl. Když protivník odpověděl správně, dostal míček. Když hádání bylo neúspěšné, dostal míček ten, kdo otázku dával. Po té jsme míčky házeli do košíku a podle toho bylo určeno pořadí, kdo proti komu bude v další disciplíně hádat hrad, zámek, město nebo horu. Nakonec jsme se dostali na 2. místo. 1. místo nám uteklo o „Sněžku“.

Zájezd do Švýcarska jsme sice nevyhráli, ale i tak jsme byli s cenami velmi spokojeni. Tato soutěž se nám líbila a jsme rádi, že jsme se zúčastnili.

Vojtěch Vařejka, 9. roč.
ZŠ Strážek

► **Napište nám taky o tom, co zajímavého se děje ve vaší škole nebo třídě. Třeba se i váš článek objeví v dalším PŘÍDAVKU! Kontakt níže.**

BAMBIRIÁDA ZAČÍNÁ – LETOS V 19 MĚSTECH ČR!

hlavní téma: **Nadšení i zkušenost**

Už tradičně patří poslední květnový víkend čtyřdenní přehlídce možností trávení volného času dětí a mládeže. Letošní Bambiriáda otevře své brány v 19 městech České republiky. Organizátor – Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) – očekává, že branami Bambiriády projde až na 250 000 dětí s doprovodem.

„Samozřejmě ale záleží na počasí,“ říká předseda ČRDM Aleš Sedláček. Návštěvníci se můžou těšit na prezentaci klubů, kroužků a organizací, které se snaží naplnit volný čas dětí. A nejde o žádnou nudnou „výstavu“.

Už tradičně na pražské Bambiriádě představí svou činnost i vydavatel PŘÍDAVKU, **Dětská tisková agentura**. K našemu stánku si můžete přijít vyzkoušet práci s mikrofonem nebo lextem a podívat se, kde všude naši dělní reportéři už byli. A poradíme, jak se stát naším redaktorem!

Konkrétní informace o programu ve vašem městě najdete na webu:

► www.bambiriada.eu

VYHRAJ DÁREK NA PRÁZDNINY ZA 1 000 KČ!
EKO SAZKA je soutěž pro každého, kdo rád vyhrává a ví alespoň něco o třídění a recyklaci odpadů. Soutěž začíná v pondělí 21. května a potrvá až do poloviny června. Soutěžní úkoly najdeš v Malých (ale našich) novinách –
www.dta.cz.